

Journal of Social Sciences

Volume 22 | Issue 2

Article 1

1985-01-01

บทบรรณาธิการ

บรรณาธิการ

Follow this and additional works at: <https://digital.car.chula.ac.th/cujss>

Part of the [Social and Behavioral Sciences Commons](#)

Recommended Citation

บรรณาธิการ (1985) "บทบรรณาธิการ," *Journal of Social Sciences*: Vol. 22: Iss. 2, Article 1.

Available at: <https://digital.car.chula.ac.th/cujss/vol22/iss2/1>

This Editorial is brought to you for free and open access by the Chulalongkorn Journal Online (CUJO) at Chula Digital Collections. It has been accepted for inclusion in Journal of Social Sciences by an authorized editor of Chula Digital Collections. For more information, please contact ChulaDC@car.chula.ac.th.

วารสารสังคมศาสตร์

๔๔
ปีที่ 22

สิงหาคม 2528

ฉบับที่ 2

บรรณาธิการแถลง

เรื่องผู้หญิงยังคงเป็นเรื่องที่จะต้องมีการศึกษาและได้รับความสนใจต่อไป แม้ว่าทศวรรษสตรีจะเพิ่งผ่านไป เพราะทศวรรษดังกล่าวเป็นเพียงจุดเริ่มต้นของการขยายปละเดิน “ผู้หญิง” ในสังคมและในโลกขึ้นมาเพื่อการพัฒนา แต่ในความเป็นจริงแล้ว ข้อมูลเกี่ยวกับประเด็นยังขาดความสมบูรณ์อยู่มาก เรื่องของผู้หญิงยังคงต้องการการศึกษาค้นคว้าอีกเป็นทศวรรษกว่าจะถึงจุดอมตะ

วารสารสังคมศาสตร์ฉบับนี้ได้นำข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องผู้หญิงที่ก้าวหน้าขึ้นไปอีกขั้นหนึ่งเมื่อเทียบกับข้อมูลเรื่องผู้หญิงที่แล้ว ๆ มา เป็นภาพของผู้หญิงในปริบททางเศรษฐกิจสังคมและวัฒนธรรมที่คล้ายคลึงกับผู้หญิงไทย หรือมีลักษณะเป็นภาพของผู้หญิงไทยโดยตรง จากบทความของผาสก พงษ์ไพจิตร เราจะได้เห็นสภาพของผู้หญิงที่จากไร่นามาสู่โรงงานอุตสาหกรรม ผู้เขียนคนเดียวก็นับได้เคยเขียนบทความเกี่ยวกับผู้หญิงจากท้องถิ่นมาเป็นพนักงานอาบอบนวดในสังคมไทยมาแล้ว ในครั้งนี้จะเป็นภาพเปรียบเทียบเกี่ยวกับสังคมสังคโปรและเกาหลีใต้ บทความของศิริพร สะโคโรยานี แสดงให้เห็นความก้าวหน้าของกิจกรรมพัฒนาผู้หญิงในชนบททั่วๆ ไปถึงขั้นค้นคว้าหาเทคโนโลยีที่เหมาะสมสำหรับผู้หญิงแล้ว ไม่ใช่เพียงการพูดถึงความด้อยโอกาสของคนกลุ่มนี้เท่านั้น แต่เป็นการแสวงหาแนวทางช่วยเหลือ อมรา พงศาพิชญ์ ได้ประมวลความคืบหน้าของสตรีศึกษาในประเทศไทย ตลอดจนได้อภิปรายแนวคิดทฤษฎีทางเชิงคลาสสิก และเชิงสตรีนิยมแบบเศรษฐศาสตร์การเมือง ส่วนบทความของอภิญญา รัตนมงคลมาศ เป็นการเสนอผลการวิจัยเกี่ยวกับสตรีชนนาซึ่งเป็นกลุ่มที่เรามาข้อมูลอยู่น้อยมาก และยังเป็นการศึกษาด้านอุดมการณ์ทางการเมืองและเศรษฐกิจด้วย อภิญญาได้เสนอว่า จุดยืนของสตรีชนนาของไทยนั้นเป็นจุดยืนแบบทุนนิยมอันเป็นผลมาจากการขัดเคืองทางสังคมที่ได้รับ กาญจนา แก้วเทพ ได้เสนอบทความเชิงแนวทฤษฎี โดยยกกรอบการวิเคราะห์ปัญหาสตรีเชิงเศรษฐศาสตร์การเมืองที่มีการถกเถียงด้วยคำว่า “วัฒนธรรม” ทำให้กรอบแนวคิดนี้ฟังดูแปลกใหม่จากที่เคยได้ยินกันมา และช่วยอุดช่องโหว่ของกรอบเศรษฐศาสตร์การเมืองที่ถูกวิพากษ์วิจารณ์ในอดีต บทความสุดท้ายเป็นการนำเสนอผลการวิจัยซึ่งมีลักษณะเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพอย่างมาก เพราะเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มสนทนา ซึ่งประกอบด้วยผู้นำท้องถิ่นสตรี จำนวนถึง 242 คน และได้ประมวลคำตอบที่น่าสนใจ เช่น เหตุผลที่เขาเป็นผู้นำท้องถิ่นเพราะ

“ฉันรู้สึกว่าคุณจะทำอะไรได้ดีกว่าผู้ชาย ผู้ชายมันจะไปทำหนักเอง” หรือการที่สตรีไทยยังไม่ถูกเลือกเป็นนายกรัฐมนตรีเพราะ

“เฉพาะประเทศไทย ยังเป็นไม่ได้ละ เพราะทหารมันเต็ม เป็นไม่ไหวหรอก..”

บทความเหล่านี้ได้ช่วยส่งเสริมให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องผู้หญิง โดยเฉพาะผู้หญิงไทยมีความสมบูรณ์มากขึ้น เมื่อใดที่สังคมเลิกพูดถึงประเด็นผู้หญิง น่าจะหมายถึงว่า ไม่มีปัญหาอะไรสำหรับจะต้องมาอภิปรายในเรื่องผู้หญิงอีกแล้ว เพราะผู้หญิงไม่ถูกกดขี่ เอารัดเอาเปรียบหรือเลือกปฏิบัติอีกต่อไป เมื่อถึงเวลานั้นงานศึกษาค้นคว้าเรื่องผู้หญิงก็ย่อมลดน้อยไปเอง แต่ในสภาพปัจจุบัน จากการอภิปรายในการประชุมเรื่องผู้หญิงที่กรุงไนโรบี ประเด็นเรื่องผู้หญิงกลับถูกกล่าวเข้าไปเป็นเครื่องมือของความขัดแย้งและการต่อสู้ทางการเมือง “มดลูก” ซึ่งนักเศรษฐศาสตร์พิจารณาว่าเป็นปัจจัยการผลิตอย่างหนึ่ง ได้กลายเป็นสนามประลองกำลังรบของอุดมการณ์ฝ่ายขวาและฝ่ายซ้าย ดังที่เราได้ค้นได้ฟังกันในการอภิปรายเรื่องการทำแท้งเสรี ในสภาพเช่นนี้เรื่องของผู้หญิงจะต้องเป็นเรื่องที่ทุกคนอีกหลายทศวรรษ และการกิจของนักวิชาการน่าจะเป็นการนำความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับผู้หญิงมาใช้เพื่อประโยชน์ของผู้หญิงเองมากกว่าเพื่อการรื้อประโยชน์ของผู้กดขี่โอกาส

สุภาภรณ์ จันทวานิช